

PAN DAMAZY

Adaptacja i reżyseria - E. Garwoliński

UDZIAŁ BIORĄ:
Barbara Siejka

Patrycja Spiess

Anna Wójcik

Olga Zajączkowska

Edward Garwoliński

Adam Łezka

Paweł Osuch

Rafał Parzych

Bogdan Strzeżysz

Pan Damazy - komedia w III aktach, powstała w 1878r. Damazy Żegota wraz z córką Heleną przyjeżdża po śmierci swego brata, na zaproszenie wdowy po zmarłym. Ma się dokonać podział majątku. Pani Żegocina - wdowa, namawia Rejenta, by zaświadczył przed Damazym, że to ona doglądała schorzałego starca i cały majątek jej się należy. Brak testamentu według Rejenta, uprawnia Żegocinę tylko do czwartej części, bo według ówczesnego prawa resztę zabiera pan Damazy. W dworku zamieszkuje jeszcze siostra Żegocinej, pani Tykalska, której nieboszczyk przed śmiercią po cichu odpisał jakąś darowiznę. Oprócz pań, w dworku zamieszkują dwaj siostrzeńcy Żegocinej i Tykalskiej - Seweryn i Antoni oraz sierota Mańka, daleka krewna Damazego. Seweryn, pupilek Żegocinej - to lekkoduch i bawidamek, kombinuje i uwodzi Mańkę. Antoni, to przeciwieństwo Seweryna, szlachetny, pracowity i uczciwy - popierany przez Tykalską. Podoba się Helenie i Damazemu. Rejent również nie jest bezinteresowny. Próbuje wkraść się w łaski Żegocinej a widząc, że majątek przypadnie Damazemu po cichu przywołuje swego syna Genia, próbując go zeswatać z córką Damazego, Heleną. Sęk w tym, że Geniowi bardziej podoba się Mańka. Rejentowi znów ta się nie podoba, bo to sierota, podrzutek, goła i bez perspektyw. Helena jest już po słowie z Antonim. Koniec końców, Rejent próbujący ugrać coś dla siebie z fortuny Żegotów, ulega zauroczeniu młodych.

